

[Steffensen.]

efter der kun må fremstilles 1 500 apparater pr. år, mener jeg er farligt, dersom der er eksportmuligheder i fremtiden, og det kan vi jo aldrig vide noget om. Men opkrævning af licens er en ganske naturlig ting; det er ganske rimeligt, at der bliver foretaget sådanne foranstaltninger, at alle kommer til at betale licens, og således at plankeværkslytterne ikke vedblivende får lov at lytte gratis.

Men som sagt, udfra det principielle synspunkt, at vi må væk fra alle sådanne afgifter, ønsker jeg ikke at stemme for det foreliggende lovforslag.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker de ærede ordførere for den tilslutning, der er givet til lovforslagets gennemførelse i det høje ting, og kan indskrænke mig til nogle ganske få bemærkninger.

Forskellige ærede ordførere har omtalt anmeldelsespligten og rettet en henstilling til mig om at overveje, om der ikke var anledning til at få en lignende bestemmelse om anmeldelsespligt indført også ved salg af radioapparater. Dertil vil jeg gerne svare, at jeg vil finde det mest naturligt, at et initiativ i så henseende kommer fra radiatorådet, der jo har det egentlige ansvar for administrationen af radiospredningsfondens midler.

Fjernsynsudsendingerne har også været omtalt. Jeg vil i den anledning erindre om, at når man fandt det forsvarligt at påbegynde fjernsynsudsendinger herhjemme i begrænset omfang og med et begrænset antal modtagerapparater, var det af hensyn til de eksportmuligheder, som man mente forelå. Til det ærede medlem hr. Villemoes må jeg dog sige, at der endnu ikke for mig foreligger noget om, hvorvidt denne eksport er kommet i gang eller om, hvor langt man i det hele taget er fremme på dette område.

Jeg skal indskrænke mig til disse bemærkninger og slutte med endnu en gang at takke for de velvillige udtalelser, der er fremsat om lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 57).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også de to næste sager på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om ferskvandsfiskeri
og

forslag til lov om fiskeri i Randers fjord og Gudenaa m. m.

Fiskeriministeren (Knud Rée): De tre foreliggende lovforslag om henholdsvis saltvandsfiskeri, ferskvandsfiskeri og fiskeri i Randers fjord og Gudenaa m. m. er gamle bekendte for det store flertal af dette høje tings medlemmer, idet de bortset fra enkelte i folketinget vedtagne ændringer er ganske i overensstemmelse med de tre forslag, der i forrige rigsdagssamling blev vedtaget her i det høje ting ved tredje behandling den 30. maj 1951.

Som ærede medlemmer vil erindre, havde forslagene inden vedtagelsen været genstand for en meget grundig behandling i et af det høje tings nedsat udvalg, og som det vel også efter denne grundige behandling var at vente, er det kun ganske få bestemmelser, der er blevet ændret under den videre behandling i folketinget.

De i folketinget foretagne ændringer er foreslået af det af dette ting nedsatte udvalg, og jeg har ment at kunne tiltræde samtlige disse ændringsforslag.

Jeg skal herefter i korthed referere, hvad de nævnte ændringer går ud på. I forslaget til lov om saltvandsfiskeri er der først i § 7, stk. 10 og 11, foretaget et par tilføjelser, der tilsigter at fastslå, at ålegårdsnævne og ålegårdsovernævnet har den endelige afgørelse også med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt et redskab kan anses for en ålegård. Baggrunden for denne ændring er, at en højesteretsdom har stateret, at domstolene efter den nugældende saltvandsfiskerilov er kompetente til at træffe afgørelser om dette, uanset at den almindelige opfattelse hidtil har været den,